

венци, които съз заплашвали по този начинъ не само Султана, но и цѣлокупността на турската империя.¹⁾

Миндо е билъ по-рано овчарь и билъ хванатъ отъ кърджалийтѣ при с. Кавлаклий, до Сливенъ, но презъ нощта посича съ брадвата си заспалитѣ имъ 12 хазнатари и избѣгва.²⁾

Още прѣди да пристѫпимъ къмъ привършването на странниците за Кърджалийтѣ, въ историята на Сливенъ се отваря ново поле за борци и чада на едно калено хайдутство и вече организирано политическо съзнание. Участието на Сливенци въ завѣрата се предшествува отъ едно свѣтло име, замѣсено по-рано въ кърджалийските върлувания, въ тѣзи на Пазвана и съвременникъ на Инджето, за да умре много по-рано отъ него. Въпроса е за Конда Бинбashi или по Сливенски: Кондата.

Конда Войвода.

Той е родомъ отъ Сливенъ, но неизвѣстно отъ кой кварталъ. Родилъ се е около 1773—1774 г. За младенчеството му тукъ малко се знае. Помни се само, че до излизането си въ Балкана много е пакостиль на турцитѣ. По въпроса за родното му място е имало доволно прѣния. Иречекъ поведенъ, вѣроятно отъ срѣбъски източници, пише, че Конда е родомъ бѣлгаринъ отъ с. Пологъ или Поломня (Македония). Аргументъ за това отъ тия източници, съ които си служи и Славейковъ, е, че жителите на това село имали почти сѫщата носия, каквато ималъ и Кондата, когато билъ въ Сърбия.³⁾ Възможно е, Кондата да е ималъ нѣколко вида облѣкла, защото най-напрѣдъ е билъ съ Кърджалийтѣ, послѣ тѣлохранителъ на Пазвантолу, слѣдъ това военноначалникъ на

¹⁾ Кърджалийтѣ у Пукевилъ съз Kersales или Chrysalides. Прочутия имъ войвода, въ дружините на когото влизали все бѣлгари отъ Балкана, е билъ и споменатия вече Пехливанъ Баба Паша. За него ще стане дума и на друго място. Въ сѫщия Пукевилъ, Инджето е Inzes, и билъ „срѣбънъ“. Пукевилъ въобще малко е познавалъ бѣлгарите. Напр., той нарича Шишмана „срѣбъски“ краль и т. н. Инджето е падналъ убитъ заедно съ „Контосъ“ на 19 юни 1821 г. при Скуленъ II, 481,485. Пристигнало имъ помошъ отъ кавалерия начело Младенъ (Vladen), подъ звуковете на пѣсенът деуте пайес тѣон Елліону, но било късно, тѣ убиватъ 200 души турци и вечеръта преминаватъ на другия брѣгъ на рѣката Прутъ.

²⁾ Името Миндо е било доволно разпространено въ Сливенъ. Ималъ ли е нѣщо общо Новоселския Дѣдо Миндо съ по-горния гонителъ на Кърлжалийтѣ — не се знае. На поговорка е и израза „отъ Миндовата Кучка“, когато се говори на подигравка за произходъ отъ добъръ родъ.

³⁾ Собствено Славейковъ пише, че Конда е отъ с. Вощани, отвѣдъ Струга. Псп. год. III, кн. 12.